

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 294. Het orkest van Duke Ellington speelt een compositie van Billy Strayhorn die in dit geval zelf aan de piano zit. Altsaxofonist Johnny Hodges in "A flower is a lovesome thing".

plaat 1 Duke Ellington a/h Orchestra: A flower is a lovesome thing (Billy B/5 - 3:17 - HMP 5035 London Strayhorn
"A flower is a lovesome thing" - 17 juli 1946 opgenomen in Hollywood door de Capitol Transcription Service. Het laatste stuk van deze session zou de laatste opname zijn van trombonist Joe Nanton, veteraan van de Ellington Band, hij was exact twintig jaar geleden bij het orkest komen spelen. Hij had de plunger en demper-techniek geleerd van trompettist Bubber Miley, zijn eigen vinding, per ongeluk, was het gebruik van Miley's trompetdemper in de trombone, gecombineerd met ~~de~~ plunger en growl, schor blazen. Al in '45 had hij een lichte ~~hersenbloeding~~ ^{hersenbloeding} gehad, drie dagen na deze session overleed Nanton in San Francisco. U hoort Ray Nance op cornet, dan een klarinet-duet met in het lage register op de voorgrond Harry Carney, ~~en~~ ^{en} achter hem Jimmy Hamilton, dan Joe Nanton met altsaxofonist Johnny Hodges, en tenslotte nogmaals Nance, in de nieuwe concert-versie van "The Mooche".

zelfde Duke Ellington a/h Orchestra: The mooche (Duke Ellington) B/laatste - 4:29 - idem
"The mooche", Duke Ellington and his Orchestra in Hollywood voor Capitol Transcription Service, 17 juli 1946, laatste opname met trombonist Joe Nanton die drie dagen later overleed, volgens John Chilton's 'Who's who in Jazz' en de 21ste volgens Leonard Feather's 'Encyclopedia of Jazz'. Nanton was 42 jaar oud. Hij werd niet vervangen en dus zag het orkest er zo uit. Zes trompetten: Taft Jordan, Shelton Hemphill, Cat Anderson, Francis Williams, Shorty Baker, Ray Nance. Drie trombones: Lawrence Brown, Claude Jones, Wilbur DeParis. Vijf Saxofoons: Johnny Hodges en Russell Procope-alten, Jimmy Hamilton en Al Sears-tenoren, Harry Carney-bariton. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Oscar Pettiford bas, Sonny Greer-drums. Billy Strayhorn-arrangeur. Nog steeds in Hollywood, nu normaal op de plaat voor Victor, de Ellington Band met Fred Fisher's "Blue is the night".

plaat 2 Duke Ellington a/h Orchestra: Blue is the night (Fred Fisher) A/6 - 3:02 - RCA Victor PM 42415

"Blue is the night", Victor-opname gemaakt in Hollywood, 26 augustus 1946, met Lawrence Brown-trombone, Harry Carney-baritonsaxofoon, Ray Nance-cornet, Johnny Hodges-altsaxofoon. 3 september, met een fraaie opening door Ellington aan de piano en bassist Oscar Pettiford: Hal Mooney's "Swamp fire".

zelfde

Duke Ellington a/h orchestra: Swamp fire (Hal Mooney)
B/voorlaatst - 2:49 - idem

Na Ellington en D.P.: Jimmy Hamilton-klarinet en Al Sears-tenorsaxofoon in "Swamp fire". Bij deze Victor-session van 3 september werden drie W.C. Handy-stukken gespeeld, in die z.g. 'blues'-serie ook deze van Clarence en Spences Williams, (geen familie van elkaar): "Royal garden blues".

zelfde

Duke Ellington a/h Orchestra: Royal Garden Blues (C. en S. Williams)
B/laatste - 3:06 - idem

De Duke Ellington-versie van "Royal Garden Blues", genoemd naar het café in Chicago waar in het begin van de jaren twintig o.a. de band van King Oliver speelde. Soli: Ray Nance-cornet, ~~Lawrence Brown-trombone~~ ~~Lawrence Brown-trombone~~ en ~~Lawrence Brown-trombone~~ Cat Anderson-trp. De twee laatste stukken van deze session, de laatste van Ellington voor de maatschappij Victor waar ^{bij} hij toen onder contract stond, waren composities van Billy Strayhorn. Ik koos de voorlaatste met Johnny Hodges op altsaxofoon en Ray Nance-cornet. "Esquire swank".

plaat 3

Duke Ellington a/h Orchestra: Esquire swank (Billy Strayhorn)
A/4 - 3:34 - RCA Victor LPM 553

"Esquire swank", uit de laatste session van Duke Ellington and his Orchestra voor Victor, 3 september 1946 in Hollywood. Ellington wilde zijn contract met Victor niet verlengen omdat hij grote financiële belangen had bij een nieuwe maatschappij, Musicraft, een ambitieuze onderneming die zich ongebreideld op goede muziek ging toeleveren en rampzalig ten onder ging. Als afsluiting nu een concert-opname, de opening op 10 november '46 in het Chicago Civic Opera House. De bezetting van het orkest is nog steeds hetzelfde met die zes trompetten, drie trombones, de vijf saxofoons, maar in de ritmesectie ontbreekt gitarist Fred Guy. In dit openingsstuk korte soli, maar alleen een paar maten door Ray Nance op viool zijn geïmproviseerd, dit is echt een Ellington-compositie in die zin dat alles op papier staat. "Overture to a jam session".

*In de rol
van Joe
Banton,*

plaat 4 Duke Ellington a/h Orchestra: Overture to a jam session (D. Ellington)
A/1 - 6:00 - Prima DC 01

"Overture to a jam session". Duke Ellington and his Orchestra op 10 november 1946 in het Chicago Civic Opera House, de opening van het concert, waarvan volgende keer meer. Die volgende keer met nummer 295 is over twee weken, op 4 oktober, want volgende week om deze tijd is er de rechtstreekse uitzending vanuit de Meervaart van het International Jazz Festival Amsterdam 1985.

Dit was NOS Jazzgeschiedenis 294, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 138628

31:55

opn 01.08.85